

rigtigt, at det aldrig nogen sinde har været i regeringens overvejelse at skulle åbne for brugerbetaling på andre områder end der, hvor der er det i forvejen, hvis det er sådan, at jeg faktisk har læst det her lovforslag som en vis herre læser Bibelen, så burde det tage 2½ sekund at lave en tekst, som hele salen kunne bakke op om.

Så hvis regeringen mener, at der skal være bredest mulige flertal bag flest mulige love, så synes jeg sådan set, det her ville være en kærtkommen lejlighed, og det går jeg næsten ud fra ministeren er enig i, når ministeren brugte så lang tid på at fortælle om, hvor forkert præmissen var for debatten om brugerbetaling i sundhedsvæsenet.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu brugte jeg ikke specielt lang tid på det, men jeg kan da bekræfte, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil læser lovforslaget her, som en vis herre læser Bibelen. Det bekræfter jeg gerne.

Det står jo i skærende kontrast til alle de bestemmelser, jeg før frokost gennemgik, hvoraf det altså med bindende retskrav fremgår, at der er vederlagsfri behandling. Det står i skærende kontrast til regeringens regeringsgrundlag, det står i skærende kontrast til det, man kan læse i aftalen om kommunalreform. Det står i skærende kontrast til den politik, vi konkret har stået for de sidste 3½ år, hvor vi jo i virkeligheden – nu fru Pernille Rosenkrantz-Theil snakker så meget om de private sygehuse – har gjort det modsatte af det billede, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil tegnede, nemlig sørget for, at danskerne i betydelig større omfang end tidligere har haft mulighed for netop at få gratis behandling.

Kl. 16.25

Situationen var jo før den, at der ikke var nogen lovgivning, der forhindrede dem med pengepungen i orden i at søge ud af ventelistekøerne og lade sig behandle privat. Det har vi taget et opgør med.

Vi har netop stået vagt om den frie, lige og gratis adgang og udbygget den, så den enkelte patient har en mulighed for at lade sig behandle gratis, også privat, for fællesskabets regning, hvis det offentlige ikke kan tilbyde behandling. Vi har i øvrigt en ambition om at styrke det udvidede frie valg yderligere.

Så vi har i handling og i ord og i lovtekst dokumenteret, at hele det show, som Enhedslisten

har forsøgt at fyre af her i dag, hviler på et falsum.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er jo faktisk fantastisk, hvis det er rigtigt. Problemet er bare, at det ikke står i lovteksten. Det er blevet fjernet fra formålsparagraffen. Og jeg kan sådan set godt forstå argumentationen bag, nemlig at det er klart, at når man lægger x antal lovgivninger sammen, har det nogle konsekvenser for, hvad man skriver og hvordan.

Men hvis det er så fundamentalt for Venstre og for den her regering, at der skal være fri og lige adgang til sundhedsvæsenet, er det bare en mærkværdighed, at det er blevet skrevet ud af formålsparagraffen; at man ikke har fundet en løsning på at skrive det ind, så det fortsat stod som formålet inden for denne her del af sundhedsvæsenet.

Derfor appellerer jeg blot til, hvis det, Enhedslisten siger, er så forkert, og hvis det i så høj grad er taget ud af den blå luft, at ministeren vil bruge anledningen til at få klarlagt lovteksten på en måde, så det ikke kun er ministeren selv, der forstår, hvad der står.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

... Og alle andre bortset fra Enhedslistens repræsentanter her.

Hvis det nu var sådan, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil ville bruge formuleringen: Når det nu er sådan, som ministeren siger det, ja, så ville det være en tillidsskabende foranstaltning, vi kunne bygge videre på.

Men det er stærkt insinuerende det, der bliver sagt her. Det er imod bedre vidende, og det er jeg nødt til at fastholde, for fru Pernille Rosenkrantz-Theil kan jo slå op i alle de bestemmelser, jeg henviste til før frokost – § 82 osv. – hvoraf det fremgår, at tingenes tilstand er sådan, at danskerne har mulighed for vederlagsfri behandling.

Det er også forkert at sige, at det er skrevet ud af en formålsbestemmelse. Der har aldrig været nogen formålsbestemmelse før. Det er jo hele sagen i en nøddeskal, jævnfør fru Anne Baastrups ros for, at vi for første gang skaber en lov, der er en paraply over 15 eksisterende love, og laver en ny formålsbestemmelse for det hele. Så vi har da ikke skrevet noget ud.